

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 600. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_309A-txt-shoot-idm13459.pdf (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Her staae vi, kun et Straasbred synes der mellem Død og Liv, men det er et dog Svælg som Ingen kan overspringe, kige kan vi ind til Patriarcherne, Skinnnet opklarer vort Øie, men 601Skinnnet er kraftløst, vi see det grandt, *Livs-Kraft* er det vi fattes, vi see det ligesaa grandt, at kunde vi kun røre ved *Patriarkerne*: komme i aandig Berørelse med dem, da vare vi hjulpne, men det synes umueligt, det kræver et Underværk, som vi umuelig kan begribe, før det er skeet i os selv; thi hvad vi ikke har følt, kan vi aldrig begribe, og det gjælder da, om vi vil troe, hvad vi aldeles ikke begribe, haabe det Urimelige, i Haab til Ham som kan opvække Døde, og altsaa netop gjøre det *Umuelige mueligt*: fylde det Tomme og gjøre det *Magtesløse kraftigt*. *Hukommelsen* er det magtesløse Skyggebaand, der for os i Historien løselig forbinder de skiftende Aldre og Slægter, den har i *Kirken* paa underfuld Maade opnaaet en Klarhed, hvori den forvandles til Beskuelse, og med dette nyskabde, poetiserende Øie skue vi Skyggen af Menneske-Slægten i sin gaadefulde udvikling, kan med Øiet følge den fra Guld-Alderens Glands til vor Jern-Tids Mulm, see den, udpisket af Phantasiens Eden, tabe sig i Uteerligheds Moradser og i sandselig Forstands bundfrosne Kjær: i *Ægypten* og i *Rom*; see den underfuld, efter Kors-Fæstelsen, leve op igjen i Hjertets Paradiis som en bodfærdig Røver, men atter at tabe sig i Uteerligheds Moradser og sandselig Fornufts bundfrosne Hav: i *Rom* og *Køningsberg*, og hvor vi vende os. Vi kan vise, hvorledes alt dette nødvendig har udviklet sig 602under Kampen mellem en overlegen aandig Magt og Slægtens Stræben efter Uafhængighed, vi kan saaledes følge Slægten til sin Grav i os, vi kan see at Skyggen er der; thi saalænge vi aande, er Graven ikke tilkastet, vi kan afbilde vort Syn i Ordet til en *Tragoedie*, selv Engle maatte røres ved, men at forvandle Tragoedien til et *Epos*, forvandle *Hukommelsen* til et kraftigt, levende *Minde*, der kan give os, som Patriarchernes Arvinger, Borgerskab i Aandens Verden, opvække Skyggen til et levende Menneske, der kan *fortsætte* og *fuldende* Slægtens beskikkede Dagværk, det kan aabenbar Ingen uden Gud, det kan kun den i Støvet ubegribelige Kjærlighedens Hellig-Aand, som Christendommen lover dem der i Jesu Navn bede Faderen derom, og som i Christendommens forbigangne Virkninger har historisk beviist sin Nærværelse og Christendommens Sandhed. Bøn for udsætter Længsel, og *hvor* den findes, *der* vil Underværket skee, hvor ingen verdslig, men Længsel efter en overnaturlig og historisk, Konst har hjemme, der vil *Konst-Værket* lade sig tilsyne, og enhver som vil troe paa Sandhed, kan da tilegne sig det.